

Finansudvalgets Medlemmer, mens vi vare derovre, og af hvilke jeg har en Del Eksemplarer her med mange Udtalelser i, fremgaar det, at denne Stormflod, skønt det var befrygtet, at den havde haft meget skadelige Virkninger paa Enge og Agermarker, til Forbavselse for de paa-gældende nærmest ingen Skade havde gjort. Jeg kan ikke gaa ind paa at læse alle disse Udtalelser, men jeg skal tage en enkelt af dem, som forekommer mig at være typisk, fordi det, den siger, i alt væsentligt er det samme, som gaar igennem de fleste af de andre Udtalelser. Det er en Mand fra Stavning, som hedder Chr. Rahbæk. Stavning ligger, som de Herrer ville se paa Kortet, omtrent midtvejs ved Fjorden. Jeg maa maaske have Lov til af denne Mands Udtalelser at oplæse lidt. Han begynder med at sige: „Jeg har en Rugmark og ved Siden af en Kløvermark (Nykløver), der under Februarstormen vare oversvømmede i ca. 4 Dage. Da jeg en af Stormdagene stod ved Marken og saa udover Vandet, tænkte jeg: Her er du nok færdig med at avle Vintersæd for Fremtiden. Vandet havde efter Smagen at dømme en stor Saltholdighed, og det var især den, jeg var bange for. Det er dog gaaet ganske anderledes, end jeg tænkte, kun ca. Halvdelen af Rugmarken var oversvømmet paa sine Steder med mindst $\frac{1}{2}$ Alen Vand. Det viser sig nu ved en nøje Undersøgelse af Rugen, der staar fortrinlig, at den Rug, der stod under Vand, har Fortrinnet fremfor den, der stod paa det tørre! Marken er behandlet ganske ens ved Saaning.“ Ganske tilsvarende udtaler han sig om Kløvermarken, og derefter fortsætter han: „Med Hensyn til Forholdet mellem Virkningen af Saltvandsoversvømmelserne og tidligere Ferskvandsoversvømmelser er der at bemærke, at det er temmelig utvivlsomt (hvad jeg desuden har faaet bekræftet ved Samtale med flere), at Ferskvandsoversvømmelserne før den nye Gennemskæring have gjort langt større Skade end Saltvandsoversvømmelsen i Februar. Heraf følger dog formentlig ikke, at Saltvand gør mindre Skade paa Mark og Eng end Ferskvand. Sagen er jo den, at Vandet tidligere fik Lov til at staa i længere Tid, naar det først var løbet ind paa Engene og de lave Marker; dette Forhold er udelukket nu, thi det er en Kendsgerning, at naar Vinden falder, er Vandet hurtigt ude igen.“ Ganske tilsvarende Betragtninger gøres gældende af andre (Afbyrdelse af Carl Sørensen). Det ærede Medlem siger, at hvis det var saaledes, var det ikke nød-

vendigt at gøre noget derovre. Det er ogsaa muligt, men nu er en Gang Panikken kommen, og Kommissionen siger til os, at vi bør gøre noget, og saa tør jeg i alt Fald ikke modsætte mig det. Naar jeg fremfører dette, er det for derigennem at søge at slaa fast, at de Oversvømmelser, der finde Sted derovre nu, dog maaske ikke ere saa faretruende og skadelige, som navnlig det ærede Medlem fra Varde giver det Udseende af.

Det ærede Medlem vilde i Dag bevise, at Indtægten ved Fiskeriet i Ringkøbing og Stadil Fjorde i det sidste Aar havde været i Nedgang. Jeg skal gaa lidt nøjere ind paa det ærede Medlems Tal. Han oplyste, at i Henhold til Fiskeriberetningen havde der i 1909 været en Indtægt af Fiskeriet paa 168,514 Kr., i 1910 en Indtægt paa 289,675 Kr. og i 1911 en Indtægt paa 243,175 Kr. Men nu er der det at bemærke ved Tallet for 1910, at det ærede Medlem her ved Finanslovsforslagens anden Behandling gjorde opmærksom paa, at i dette Tal var et Beløb paa 54,150 Kr. medregnet to Gange, og han drog derfor ganske naturligt den Gang de 54,150 Kr. fra Beløbet 289,675 Kr., men naar det ærede Medlem drog det fra den Gang, hvorfor gør han det saa ikke nu? Det ærede Medlem sagde ved Finanslovsforslagens anden Behandling, at Fiskeriinspektøren overfor ham havde indrømmet, at Beløbet 54,150 Kr. ved en Fejl var regnet med to Gange. Følgelig skal dette Beløb ogsaa her trækkes fra. Men hvorledes stille Tallene sig saa? Saa bliver Forholdet det, at i 1909 — nu tager jeg kun de runde Tal — blev der i alt fisket for 168,000 Kr., i 1910 for 235,000 Kr. og i 1911 for 243,000 Kr. Det ærede Medlem vil se, at saa er der ingen Tilbagegang fra 1910 til 1911. Der er tværtimod en Fremgang, ikke alene fra 1909 til 1910, men ogsaa fra 1910 til 1911, og det ærede Medlem vil se, at i Forhold til 1909 har der hvert Aar været en Fremgang paa henimod 70,000 Kr. Det er dog en Sum, og jeg synes, det vejer adskilligt til, at denne Fremgang paa ca. 70,000 Kr. fra 1910 til 1911 ikke alene kunde holde sig, men endogsaa fra 1910 til 1911 er bleven forøget med 8,000 Kr. Det ærede Medlem kommer til at revidere Fiskeriberetningens Tal igen, hvis han vil tale om det Forhold. Han kan for Resten godt lade være, for de Tal, jeg har nævnt, ere de rigtige.

I øvrigt skal jeg ikke sige synderligt mere om Hovedspørgsmaalet. Jeg tror,